

ἀναγκαλεάζω ἀμάρτ. ἀνεγκαλεάζω Μύκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγκαλεάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Κρατῶ εἰς τὴν ἀγκάλην, ἐναγκαλίζομαι: Τό 'χω ἀνεγκαλεασμένο τὸ παιδί.

ἀναγκάλεσμα τό, Λεξ. Δεῖκ

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγκαλεάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ἐναγκαλισμός. Συνών. ἀγκάλεσμα.

ἀναγκάρδι τό, ἀμάρτ. ἀνεγκάρδι Σέριφ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ οὐσ. γκάρδι.

Συλίνη λεπτή ράβδος, ἡ ὁποία τιθεμένη εἰς τὴν ἐντομήν τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου ἀντιοῦ χρησιμεύει νὰ συγκρατῇ καὶ τείνῃ τὰ νήματα τοῦ στήμονος. Συνών. βέργα, σαγίττα.

ἀνάγκασι ἡ, Αἴγιν. Εὐβ.(Κάρυστ. Κύμ.) Κρήτ. Κύπρ. Μεγίστ. Μύκ. Πελοπν.(Ἀρκαδ.) — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. ἀνάσσι Θήρ. ἀνάσας Θράκ. (Αἰν.) ἀνάσας Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀνέγκασι Θράκ. Κύπρ. Σίφν. Σῦρ. ἀνέσας Θήρ. Α.Κρήτ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) ἀνέγκας Θράκ. (Λιμν.) ἀνήγκασι Κύπρ. νέγκασι Κῶς νέγκαςι Ἀστυπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγκάζω.

1) Ἀνάγκη, χρειαὶ Κύπρ.: Τώρα τὰ θέλω τὰ ρηγάμια ποὺ τὰ 'χω ἀνήγκασι νὰ πκερώσω τὸν εἰσπράχτορα (ρηγάμια = χρήματα). 2) Καταναγκασμός, πίσεις, στενοχωρία Ἀστυπ. Κρήτ. Κῶς Μεγίστ. Μύκ. — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.: Ἀπὸν τὴν ἀνάγκασιν του ἔν-νοιξεν ἡ μούτ-τη του Μεγίστ. Ἐχω ἀνάγκασες Μύκ. 3) Θυμός, ὀργή Κρήτ.: Μεγάλη ἀνέγκαςι ἔχει καὶ φοβοῦμαι πῶς θὰ σὲ δειρῇ. 4) Ἡ τάσις τοῦ σώματος ἔνεκα δυσκολίας κατὰ τὴν ἀποπάτησιν Θήρ. Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.): Τὸ παιδί ἔχει μεγάλη ἀνέγκαςι νὰ τοῦ δώσωμε 'λίον λαδάκι Θήρ. Ἀπὸ τὲς ἀνέγκασες ποιεῖ ὁ Γιαννᾶς 'ς τὸ πάτο Σίφν. Συνών. σφίξι.

β) Ἐν τῷ πληθ., οἱ πόνοι τῆς τικτούσης, ὠδίνες Θήρ.: Ἀνάγκασες τὴν πιάσανε. Συνών. ἀναγκατός, πόνοι (ἰδ. πόνος). 4) Σπουδή, βία Εὐβ.(Κάρυστ. Κύμ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. κ. ἀ.) Κύπρ.: Ἀπὸ τὴν ἀνέγκαςι μ' τὸ ξέχασα Θράκ. Κάνε τὴ δουλειά σ', ἀνέγκαςι δὲν ἔχω ἐγὼ αὐτόθι. Πῆγε μὲ μὰ ἀνέγκαςι αὐτόθι. || Παροιμ.

Ἡ παντρεία καὶ τὸ τσουκάμι | θέλ' ἀνάγκαςι μεγάλη (ὅπως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναζωπυρῇ τις τὸ πῦρ διὰ νὰ βράσῃ καλῶς τὸ ἐντὸς τῆς χύτρας φαγητόν, οὕτω καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ συνοικέσιον ἀπαιτεῖται μεγάλη φροντίς. Ἐν γένει ἐπὶ ὑποθέσεων ἐχουσῶν ἀνάγκην σοβαρᾶς ἐνεργείας. Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἀλλαχοῦ) Αἴγιν.

Ἀπῶδει τὴν ἀπομονὴν πκιάν-νει τὴν νύχταν ψάριν
τῶς ἀπῶδει τὴν ἀνάγκασιν πκιάν-νει ἀνεμοζάλην
(ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν) Κύπρ. Συνών. ἀναγκασιά Α 1.

ἀναγκασιά ἡ, ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 32 ἀνεγασά Α.Κρήτ. νεγκασία Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) νεγκασιά Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγκάζω.

Α) Οὐσ. 1) Βία, σπουδὴ Θράκ. (Σαρεκκλ.): Πὲ τὴ νεγκασιά μ' ξέχασα νὰ πάρω τὴ γεσιὰ μ' (τὴ γεσιὰ ἐκ τοῦ τὴν κεσιὰ = τὸ βαλάντιον). Πὲ τοῖς νεγκασιῆς δουλειῆς δὲ γίν'νται (πὲ = μέ). Συνών. ἀνάγκαςι 4. 2) Κούραςις, κόπωςις Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀσ' σὴν νεγκασιά μ' ὁλόρθα νὰ στέκω 'κ' ἐπορῶ (ἀπὸ τὴν κούραςι δὲν ἤμπορῶ νὰ σταθῶ ὀρθίως) Χαλδ. Ἀσ' σὴν νεγκασίαν 'κ' ἐκοιμέθεν Σάντ. Συνών. ἀναγκασίος, ἀνάγκασμα 3, κόπος, κούραςις.

Β) Ἐπιρρηματ. 1) Ἐν βία, ἐν σπουδῇ ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 32: Ποίημ.

Καὶ πάν 'ς τοὺς κάμπους, 'ς τὰ σπαρτὰ σὰν τὸ μερμηκολοί, ὅταν στρατεύῃ ἀπ' τοῖς φωλῆς καὶ ἀραδαρῆς ἀπλώνῃ καὶ ἀναγκασιά σπιρολογάει γιὰ τὸ χειμωνοτρόφι.

Συνών. ἀναγκασμένα, ἀναγκαστά 2, ἀναγκαστικά 2, βιαστικά. 2) Ἡ γενικ. ἀνεγασᾶς, παρὰ τὴν θέλησιν, βία Α.Κρήτ.: Δὲν πάω ἀνεγασᾶς μου, μόνο μὴ μὲ πολεμῆς. Συνών. ἄβουλα 1, ἀβουλῆς, ἄγνωμα, ἀγνωμά-τιστα, ἄθελα, ἀθέλητα, ἀναγκαστά 1, ἀναγκαστικά 1, ἀναγκαστικῶς, ξαναγκασῆς, οτανικῶς.

ἀναγκασιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνεγασάρις Α.Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναγκασιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Ὀργίλος, ὀξύθυμος: Πῆρενε ἡ κακομοῖρα ἕναν ἀνεγασάρι!

* **ἀναγκασίος** ὁ, νεγκασίος Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγκάζω. Περί τῆς καταλ. -ίος ἰδ. ΓΧα-τζίδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 6.

Ἀναγκασιά Α 2, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἀς σὸν νεγκασίον μ' 'κ' ἐπόρεσα νὰ ἐκοιμούμ'νε (δὲν ἠδυνήθην νὰ κοιμηθῶ) Ἀμισ. Χαλδ.

ἀνάγκασμα τό, Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σκοπ.) Ἰκαρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Βλαστ. ἀνέγκασμα Ἰμβρ. Σαμοθρ. νέγκασμαν Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀνάγκασμα.

1) Βία, ἀναγκασμός Λεξ. Βλαστ. 2) Παρότρυνσις, προτροπὴ Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σκοπ.) Ἰμβρ. Σαμοθρ.

3) Κούραςις, κόπωςις Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀοῖκον νέγκασμαν πα 'κ' εἶδα Κοτύωρ. Χαλδ. Συνών. ἀναγκασιά Α 2, ἀναγκασίος, κόπος, κούραςις. 4) Πάθησις, νόσημα σοβαρὸν Ἰκαρ.: Φρ. Ἐ, ποῦ νὰ 'χῃς τὸ ἀνάγκασμα! (ἀρά). Συνών. ἀνάγκεμα, ἀναγκεμός.

ἀναγκασμένα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀνηγκασμένα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀναγκασμένου μετοχ. τοῦ ρ. ἀναγκάζω.

Ἐν σπουδῇ, ἐν βία: Ἀσμ.

Βάλλει τοὺς δούλους του φωνὴν γλήορ' ἀνηγκασμένα.

Συνών. ἀναγκασιά Β 1, ἀναγκαστά 2, ἀναγκαστικά 2, βιαστικά.

ἀναγκασούρα ἡ, ἀμάρτ. ἀνεγκασούρα Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνάγκαςι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρα.

Ἀδημονία, στενοχωρία. Συνών. ἀγωνία.

ἀναγκαστά ἐπίρρ. Θράκ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) — ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 84 καὶ Μοσχ. 106 — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. ναγκαστά Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀναγκαστός. Πβ. ἀρχ. ἐπίρρ. ἀναγκαστικῶς.

1) Διὰ τῆς βίας, ἐξ ἀνάγκης Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ἀκεφος ἀναγκαστά πῆγα 'ς τὸ γλέντι Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναγκασιά Β 2. 2) Ταχέως, ἐσπευσμένως ἐνθ' ἀν.: Ἐσκαψε τ' ἀμπέλι ἀναγκαστά Βούρβουρ. Ἐναγκαστά νὰ ῥτῆς Σύμ. Ἀναγκαστά κομμάτ' Θράκ. Ἀναγκαστά ντέ! (κάμε γρήγορα) Βούρβουρ. Τσίγκλας μέσ' ἀπὸ τὸ σαμάρι τὴ γαῖδουρίτσα του ν' ἀνηφορίζῃ ἀναγκαστά ἀναγκαστά ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 84. Τὸ φυλακισμένο τὸν ἔβιαζε ὁ ἀρχιφύλακας νὰ κἀνῃ ἀναγκαστά ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 106. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναγκασιά Β 1.

